

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2016. gada 28. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 1517 90 91 un 1518 00 31 — Šķidrums, neapstrādāts, negaistošs augu eļļu maisījums, ko veido rapšu eļļa (88 %) un saulespuķu eļļa (12 %)

Lietā C-233/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 13. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 21. maijā, tiesvedībā

SIA “Oniors Bio”

pret

Valsts ieņēmumu dienestu.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents),

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Latvijas valdības vārdā – I. Kalniņš un G. Bambāne, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – A. Sauka un A. Caeiros, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – latviešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijas 1517 90 91 un 1518 00 31, kas ir ietvertas I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), redakcijā, kas izriet no Komisijas 2011. gada 27. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1006/2011 (OV L 282, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “KN”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts strīdā starp SIA “Oniors Bio” (turpmāk tekstā – “Oniors Bio”) un Valsts ieņēmumu dienestu (turpmāk tekstā – “VID”) par šķidru, neapstrādātu, negaistošu augu eļļu maisījuma (88 % rapšu eļļa un 12 % saulespuķu eļļa) tarifu klasifikāciju.

Atbilstošās tiesību normas

KN un HS

- 3 Eiropas Savienībā ievesto preču muitas klasifikāciju regulē KN. Tā ir balstīta uz preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu (turpmāk tekstā – “HS”), ko ir izstrādājusi Muitas sadarbības padome, šobrīd – Pasaules Muitas organizācija (PMO), un kura ir tikusi izveidota ar Konvenciju par minētās Padomes izveidi, kas noslēgta Briselē 1950. gada 15. decembrī. HS tika ieviesta ar Starptautisko Konvenciju par preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu, kas noslēgta Briselē 1983. gada 14. jūnijā, un ar 1986. gada 24. jūnija Grozījumu protokolu Eiropas Ekonomikas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1987. gada 7. aprīļa Lēmumu 87/369/EEK (OV L 198, 1. lpp.). KN ir pārņemtas HS pozīcijas un sešciparu apakšpozīcijas, un tikai ar septīto un astoto ciparu tiek veidota vienīgi tai piemēroša apakšpozīcija.
- 4 Regulas Nr. 2658/87 12. pantā ir paredzēts, ka Eiropas Komisija ik gadu ar regulu apstiprina pilnu KN redakciju ar tai atbilstošajām autonomajām un noligtajām kopējā muitas tarifa nodokļa likmēm, kas izriet no Eiropas Savienības Padomes vai Komisijas noteiktajiem pasākumiem. Šāda regula ir publicējama *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ne vēlāk kā līdz 31. oktobrim un ir piemērojama no nākamā gada 1. janvāra.
- 5 KN redakcija, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem, kā tas izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, ir tā, kura attiecas uz 2012. gadu un kura izriet no Regulas Nr. 1006/2011.
- 6 KN pirmajā daļā ir ietverta virkne ievada noteikumu. Šīs daļas I sadaļas, kas ir veltīta vispārīgiem noteikumiem, A nodaļā “Vispārīgi kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumi” ir noteikts:
“[KN] preces klasificē pēc šādiem principiem:
1. Sadaļu, nodaļu un apakšnodaļu virsraksti doti tikai ērtības labad; juridiski klasifikāciju nosaka pozīciju ieraksti un sadaļu un nodaļu piezīmes [..].”
- 7 KN otrajā daļā ir ietverta III sadaļa “Dzīvnieku un augu tauki un eļļas un to šķelšanās produkti; gatavi pārtikas tauki; dzīvnieku vai augu vaski”. Šajā sadaļā ir ietverta 15. nodaļa ar identisku nosaukumu.
- 8 Minētajā 15. nodaļā ietilpst tostarp šādas tarifa pozīcijas un apakšpozīcijas:
“1516 – Dzīvnieku vai augu tauki un eļļas un to frakcijas, pilnīgi vai daļēji hidrogenētas, esterificētas, pāresterificētas vai elaidinētas, rafinētas vai nerafinētas, bet tālāk neapstrādātas.

[..]

1517 – Margarīns; pārtikas maisījumi vai pārstrādes produkti, kuri iegūti no dzīvnieku vai augu taukiem vai eļļām, vai dažādu šajā nodaļā uzskaitīto tauku vai eļļu frakcijām, kas nav pārtikas tauki un eļļas vai to frakcijas, kuras iekļautas pozīcijā 1516

[..]

1517 90 91 – jauktas negaistošas augu eļļas šķidrums veidā”.

9 KN pozīcija 1518 ir strukturēta šādā veidā:

“1518 00 Dzīvnieku vai augu tauki un eļļas un to frakcijas, kausētas, oksidētas, dehidrētas, sulfurētas, caurpūstas, polimerizētas ar siltumu vakuumā vai inertā gāzē vai ķīmiski pārveidotas ar kādu citu paņēmieni, izņemot pozīcijas 1516 izstrādājumus; dzīvnieku vai augu tauku un eļļu vai šās nodaļas dažādo tauku un eļļu frakciju nepārtikas maisījumi vai izstrādājumi, kas citur nav minēti un iekļauti:

1518 00 10 – linoksīns

– šķidrās, jauktas negaistošas augu eļļas tehniskām vai rūpnieciskām vajadzībām, izņemot pārtikas produktu ražošanu:

1518 00 31 – neapstrādātas:

[..].”

10 KN 15. nodaļas 3. piezīmē ir noteikts:

“Pozīcijā 1518 neietilpst denaturēti tauki, eļļas vai to frakcijas, kas klasificējami nedenaturētajiem taukiem un eļļām un to frakcijām atbilstīgajās pozīcijās.”

11 HS skaidrojumus atbilstoši 1983. gada 14. jūnija Starptautiskās konvencijas par HS noteikumiem ir izstrādājusi PMO un tie ir publicēti divās PMO oficiālajās valodās, proti, franču un angļu. HS skaidrojumā, kas attiecas uz 15. nodaļu, ir norādīts šādi:

“Frāze “denaturēti tauki, eļļas vai to frakcijas”, kas ir minēta šīs nodaļas 3. skaidrojumā, attiecas uz taukiem vai eļļām un to frakcijām, kuriem, lai tos padarītu nepiemērotus lietošanai pārtikā, ir pievienots tāds denaturāts kā zivju eļļa, fenoli, minerāleļļas, sveķu terpentīns, toluols, metilsalicilāts (*Wintergreen* vai *Gaultheria* eļļa), rozmarīna eļļa. Šīs vielas nelielos daudzumos tiek pievienotas (parasti ne vairāk kā 1 %) tādās proporcijās, ka tauki vai eļļas un to frakcijas kļūst, piemēram, sīvi, skābi, kairinoši, rūgti. Tomēr ir jānorāda, ka šīs nodaļas 3. skaidrojums nav piemērojams denaturētiem tauku vai eļļu vai to frakciju maisījumiem vai izstrādājumiem (Nr. 15.18.).”

Muitas kodekss

12 Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 13. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 13. pantā ir paredzēts:

“1. Muitas dienesti saskaņā ar spēkā esošajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem var veikt jebkādu kontroli, ko uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro muitas noteikumus un citus tiesību aktus par to preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu un galapatēriņu, kuras

pārvietotas starp Kopienas muitas teritoriju un trešām valstīm, un par precēm, kam nav Kopienas preču statusa. Lai pareizi piemērotu Kopienas tiesību aktus, muitas kontroli var veikt trešā valstī, ja tas paredzēts starptautiskā nolīgumā.

[..]

3. Ja kontroli veic iestādes, kas nav muitas dienesti, to veic ciešā sadarbībā ar muitas dienestiem un, ja iespējams, tajā pašā laikā un vietā.

[..]”

13 Muitas kodeksa 62. pantā ir noteikts:

“1. Rakstveida deklarācija izpildāma veidlapā, kas atbilst šim nolūkam noteiktajam oficiālajam paraugam. Tai ir jābūt parakstītai, un tajā jābūt visām ziņām, kas nepieciešamas tās muitas procedūras noteikumu īstenošanai, kurai preces ir deklarētas.

2. Deklarācijai pievieno visus dokumentus, kas vajadzīgi tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces deklarētas.”

14 Muitas kodeksa 68. pantā ir noteikts:

“Lai pārbaudītu pieņemtās muitas deklarācijas, muitas dienesti var:

a) pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju un kas tai pievienoti. Lai pārbaudītu deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var likt deklarētājam uzrādīt vēl citus dokumentus;

b) pārbaudīt preces un ņemt paraugus analīzei vai sīkai pārbaudei.”

15 Muitas kodeksa 71. pantā ir noteikts:

“1. Deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot tās muitas procedūras noteikumus, kurā preces ir nodotas.

2. Ja deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktā minētos noteikumus piemēro, pamatojoties uz deklarācijā sniegtajiem datiem.”

Regula (EK) Nr. 178/2002

16 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“1. Šī regula ir pamats tam, lai saistībā ar pārtiku nodrošinātu cilvēku veselības un patērētāju interešu augstu aizsardzības līmeni, jo īpaši ņemot vērā atšķirības pārtikas, tostarp tradicionālo produktu, piegādē, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību. Ar to nosaka kopējos principus un pienākumus, stingri zinātniska pamata nodrošināšanas līdzekļus, efektīvu organizatorisko kārtību un procedūras, kas ir lēmumu pieņemšanas pamatā jautājumos par pārtikas un barības nekaitīgumu.”

17 Regulas Nr. 178/2002 2. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šajā regulā “pārtika” (jeb “pārtikas produkts”) ir jebkura apstrādāta, daļēji apstrādāta vai neapstrādāta viela vai produkts, kas paredzēts cilvēkiem uzturam vai ko saprātīgi paredzamos apstākļos cilvēki varētu lietot uzturā.

18 Regulas Nr. 1782/2003 14. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Pārtiku nelaiž tirgū, ja tā nav nekaitīga.

2. Uzskata, ka pārtika nav nekaitīga, ja domā, ka tā:

a) var kaitēt veselībai;

b) nav derīga lietošanai cilvēku uzturā.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

19 2012. gada 16. martā *Oniors Bio* iesniedza VID divas deklarācijas, lai varētu laist brīvā apgrozībā zināmu daudzumu šķidru, negaistošu, neapstrādātu augu eļļu maisījuma, ko veido 88 % rapšu eļļas un 12 % saulespuķu eļļas un kas ražots Baltkrievijā. Šajās deklarācijās *Oniors Bio* attiecīgo produktu klasificēja KN apakšpozīcijā 1518 00 31.

20 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka saskaņā ar ražotāja sniegto informāciju *Oniors Bio* importētā prece bija paredzēta nevis lietošanai pārtikā, bet tikai izmantošanai tehniskām vajadzībām. Ņemot vērā tehnoloģisko procesu, kas tiek izmantots attiecīgā eļļu maisījuma ražošanai, nevar izslēgt, ka galaproduktā ir kaitīgas vielas, it īpaši toluols, kas ir denaturāts.

21 *Oniors Bio* arī VID iesniedza Latvijas sertifikācijas centra atzinumu, no kura izrietēja, ka attiecīgās preces sastāvā ir 1,4 % toluola, kas to padara nepiemērotu lietošanai pārtikā. Iesniedzējtiesa turklāt norāda, ka šīs preces izmantošana nebija atļauta pārtikas ražošanai. Visbeidzot iesniedzējtiesa uzskata, ka tajā nav iesniegts neviens pierādījums, kas varētu vismaz netieši apstiprināt ražotāja un *Oniors Bio* iespējamu krāpniecisku rīcību vai krāpniecisku nodomu nolūkā izvairīties no to muitas nodevu vai nodokļu samaksas, kas tiem būtu jāmaksā.

22 Veicot importētās preces pārbaudi un izņemto preču paraugu testēšanu, VID divos 2012. gada 27. marta atzinumos uzskatīja, ka prece ir klasificējama KN apakšpozīcijā 1517 90 91. Pamatojoties uz šiem atzinumiem, VID 2012. gada 29. martā pieņēma divus lēmumus, ar kuriem no *Oniors Bio* pieprasītā muitas nodeva un pievienotās vērtības nodoklis tika palielināti.

23 *Oniors Bio* par iepriekš minētajiem lēmumiem iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektorei. Tā kā sūdzība tika noraidīta, *Oniors Bio* par šiem pēdējiem minētajiem lēmumiem cēla prasību Administratīvajā rajona tiesā. Šī prasība tika noraidīta ar 2013. gada 7. maija spriedumu.

24 *Oniors Bio* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

25 Pēdējā minētā norāda, ka, lai vispusīgāk noskaidrotu lietas apstākļus, tā aicināja Pārtikas un veterināro dienestu (turpmāk tekstā – “PVD”) piedalīties procedūrā, lai tas savas kompetences ietvaros sniegtu atzinumu par tajā izskatāmajā lietā izvirzītajiem jautājumiem. Savā atzinumā PVD balstījās uz attiecīgās preces ražotāja sniegto informāciju un uz šīs preces pavaddokumentiem, lai secinātu, ka runa nav par precī, kas ir paredzēta lietošanai pārtikā vai izmantošanai pārtikas ražošanā, un to nedrīkst lietot šādiem mērķiem.

26 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *Oniors Bio* importētā eļļu maisījuma klasificēšana KN apakšpozīcijā 1517 90 91 rada nopietnas šaubas, ņemot vērā preces ražotāja sniegto informāciju un Latvijas sertifikācijas centra un PDV atzinumus. Tā uzskata, ka šīs šaubas rodas, pirmkārt, no tā, ka tajā izskatāmajā lietā nav tādas mērķtiecīgas rīcības kā tā, kura tika aplūkota spriedumā *Evroetil* (C-503/10, EU:C:2011:872) un kuras mērķis ir attiecīgo precī padarīt neatgriezeniski nepiemērotu lietošanai

pārtikā, pievienojot denaturātus vai citas kaitīgas vielas. Otrkārt, tas, ka VID nav konstatējis kaitīgu vielu klātbūtni no importētās preces izņemtajos paraugos, ir papildavots šaubām par attiecīgās preces atbilstošu klasifikāciju.

27 Šādos apstākļos Administratīvā apgabaltiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai produkti, kuru no atsevišķām preču partijām izņemtie paraugu pārbaudes rezultāti neuzrāda denaturātu vai citu kaitīgu vielu klātbūtni, kas padara tos nelietojamus patēriņam, bet kuri saskaņā ar ražotāja sniegto informāciju nedrīkst tikt izmantoti pārtikā (pārtikas ražošanā un pārtikas aprītē), jo preces ražošanas procesa īpatnību dēļ nevar tikt izslēgta kaitīgo vielu klātbūtne produktā, vispārīgi būtu kvalificējami ar kādu no KN kodiem, kas paredzēts nepārtikas precēm, vai tomēr šādi produkti vispārīgi būtu kvalificējami ar kādu no KN kodiem, kas paredzēts pārtikas precēm?”
- 2) Kuriem kritērijiem KN kodu piemērošanā un preces klasificēšanā, interpretējot jēdzienus “pārtikas prece” un “nepārtikas prece”, būtu piešķirama galvenā nozīme?
- 3) Vai produkta izmantošanas mērķis var būt objektīvs preču klasifikācijas kritērijs KN kodu piemērošanā un preces klasificēšanā?
- 4) Vai Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes slēdziens, ka atbilstoši Eiropas Savienības un dalībvalsts tiesību aktiem, kas reglamentē pārtikas apriti, pieteicējas ievesto precī nedrīkstēs izmantot pārtikas aprītē, jo tā ir nederīga lietošanai cilvēku uzturā, var tikt izmantots kā preču klasifikācijas kritērijs KN kodu piemērošanā un preces klasificēšanā, interpretējot jēdzienu “nepārtikas prece”?
- 5) Vai ražotāja sniegtā informācija par preces ražošanas tehnoloģisko procesu, kura dēļ nevar tikt izslēgta kaitīgo vielu klātbūtne produktā, var tikt izmantota kā preču klasifikācijas kritērijs KN kodu piemērošanā un preces klasificēšanā, interpretējot jēdzienu “nepārtikas prece”?
- 6) Kurām no klasificējamās preces fizikāli ķīmiskajām īpašībām ir galvenā nozīme KN koda 1518 00 31 un KN koda 1517 90 91 pareizā interpretācijā un piemērošanā?
- 7) Vai precei ar tādām fizikāli ķīmiskajām īpašībām, kādas ir konstatētas šajā lietā, vispārīgi būtu piemērojams KN kods 1518 00 31?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 28 Vispirms ir jāatgādina, ka, pirmkārt, ja Tiesai tiek iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu tarifu klasifikācijas jomā, tās uzdevums ir valsts tiesai izskaidrot kritērijus, kuru lietojums šai tiesai ļaus attiecīgās preces pareizi klasificēt KN, nevis veikt šo klasifikāciju pašai, it īpaši tādēļ, ka Tiesas rīcībā, iespējams, nav visas šajā ziņā nepieciešamās informācijas. Tādējādi valsts tiesa katrā ziņā ir labākā pozīcijā, lai veiktu šo uzdevumu (spriedums *Lukoyl Neftohim Burgas*, C-330/13, EU:C:2014:1757, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Tādējādi iesniedzējtiesai pamatlietā aplūkoti produkti ir jāklasificē, ņemot vērā Tiesas sniegtās atbildes uz tai uzdotajiem jautājumiem.
- 30 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valstu tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā, kas ieviesta ar LESD 267. pantu, Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas tai ļautu izlemt lietu, kura iesniegta izskatīšanai šajā tiesā. Šajā nolūkā Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (spriedums *Lukoyl Neftohim Burgas*, C-330/13, EU:C:2014:1757, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 31 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka ar septiņiem jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai KN ir interpretējama tādējādi, ka, lai noskaidrotu, vai tāds augu eļļu maisījums, kāds ir aplūkots pamatlietā, ir klasificējams KN apakšpozīcijā 1517 90 91 kā pārtikas augu eļļu maisījums vai KN apakšpozīcijā 1518 00 31 kā nepārtikas augu eļļu maisījums, ir jāņem vērā šādi elementi:
- paraugu, kas ņemti no dažām attiecīgo preču partijām, pārbaudes rezultāti, ja tie neuzrāda denaturātu vai citu kaitīgu vielu klātbūtni, kas attiecīgi precī padara nelietojamu patēriņam cilvēku uzturā;
  - attiecīgās preces ražotāja sniegtā informācija, saskaņā ar kuru šī prece nav paredzēta lietošanai cilvēku uzturā, jo tās ražošanai izmantotā tehnoloģiskā procesa dēļ nevar tikt izslēgta kaitīgu vielu un it īpaši toluola klātbūtne šajā precē;
  - attiecīgās preces paredzētais lietojums;
  - dalībvalsts pārtikas aprites jomā kompetentās iestādes atzinums, saskaņā ar kuru atbilstoši Savienības un dalībvalsts tiesiskajam regulējumam importētā prece nav piemērota lietošanai cilvēku uzturā;
  - preces ražošanas procesi;
  - attiecīgās preces fizikāli ķīmiskās īpašības.
- 32 Šajā ziņā ir jāatgādina pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un lai būtu vieglāk veikt kontroli, izšķirošais kritērijs preču tarifu klasifikācijā parasti ir to objektīvās īpašības un pazīmes, kas ir norādītas KN pozīcijas aprakstā un iedaļas vai nodaļas piezīmēs (spriedums *Delphi Deutschland*, C-423/10, EU:C:2011:315, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preces paredzētais lietojums var būt objektīvs klasifikācijas kritērijs, ja vien tas ir minētajai precei raksturīgs, un šis raksturīgums var tikt novērtēts, ņemot vērā preces objektīvās iezīmes un īpašības (skat. spriedumus *Agroferm*, C-568/11, EU:C:2013:407, 41. punkts, un *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, 47. punkts). Turklāt preces paredzētais lietojums ir atbilstošs kritērijs tikai tad, ja klasifikāciju nevar veikt, pamatojoties tikai uz preces objektīvajām iezīmēm un īpašībām (spriedums, *Skoma-Lux*, C-339/09, EU:C:2010:781, 47. punkts).
- 34 Kā tas izriet no Tiesai nodotajiem lietas materiāliem, pamatlietā aplūkotā prece ir šķidru, neapstrādātu, negaistošu augu eļļu maisījums, ko veido 88 % rapšu eļļas un 12 % saulespuķu eļļas. Saskaņā ar tās ražotāja sniegto informāciju, šis maisījums nav paredzēts lietošanai pārtikā, jo tā ražošanai izmantotā tehnoloģiskā procesa dēļ nevar tikt izslēgta kaitīgu vielu, it īpaši toluola, klātbūtne.
- 35 Kā tas izriet no KN pozīcijas 1517 formulējuma, tajā papildus “margarīnam” ietilpst “pārtikas maisījumi vai pārstrādes produkti, kuri iegūti no dzīvnieku vai augu taukiem vai eļļām, vai dažādu šajā nodaļā uzskaitīto tauku vai eļļu frakcijām, kas nav pārtikas tauki un eļļas vai to frakcijas, kuras iekļautas pozīcijā 1516”.
- 36 KN pozīcijā 1518 saskaņā ar tās formulējumu ietilpst “dzīvnieku vai augu tauki un eļļas un to frakcijas, kausētas, oksidētas, dehidrētas, sulfurētas, caurpūstas, polimerizētas ar siltumu vakuumā vai inertā gāzē vai ķīmiski pārveidotas ar kādu citu paņēmieni, izņemot pozīcijas 1516 izstrādājumus”, kā arī “dzīvnieku vai augu tauku un eļļu vai šās nodaļas dažādo tauku un eļļu frakciju nepārtikas maisījumi vai izstrādājumi, kas citur nav minēti un iekļauti”.

- 37 Tā kā pamatlietā aplūkotais saulespuķu eļļas un rapšu eļļas maisījums neietilpst KN pozīcijā 1516, jo to neveido dzīvnieku vai augu tauki un eļļas un to frakcijas, daļēji vai pilnīgi hidrogenētas, esterificētas, pāresterificētas vai elaidinētas, rafinētas vai nerafinētas, bet tālāk neapstrādātas, no tā ir jāsecina, ka tas ietilpst vai nu KN pozīcijā 1517, vai arī KN pozīcijā 1518, ciktāl šajās abās pozīcijās ir minēti augu eļļu maisījumi, jo tā klasifikācija vienā vai otrā pozīcijā ir atkarīga no tā, vai runa ir par maisījumu, kas ir lietojams pārtikā vai kas nav lietojams pārtikā, kā tas ir norādīts šī sprieduma 34. punktā. KN 15. nodaļā, faktiski tajā pārņemot HS 15. nodaļā noteikto nošķirumu, augu eļļu maisījumi, kas ir lietojami pārtikā un kas ietilpst KN pozīcijā 1517, ir nošķirti no nepārtikas augu eļļu maisījumiem, kuri ietilpst KN pozīcijā 1518.
- 38 Šajā ziņā ir jānorāda, ka KN 15. nodaļas 3. skaidrojumā, kurā ir pārņemts HS 15. nodaļas 3. skaidrojuma teksts, ir precizēts, ka KN pozīcijā 1518 “neietilpst denaturēti tauki, eļļas vai to frakcijas, kas klasificējami nedenaturētajiem taukiem un eļļām un to frakcijām atbilstīgajās pozīcijās”. HS skaidrojumā, kas attiecas uz 15. nodaļu, ir precizēts, pirmkārt, ka minētajā 3. skaidrojumā ietvertā frāze “denaturēti tauki, eļļas vai to frakcijas” attiecas uz “taukiem vai eļļām un to frakcijām, kuriem, lai tos padarītu nepiemērotus lietošanai pārtikā, ir pievienots tāds denaturāts” kā toluols. Šī paša skaidrojuma pēdējā teikumā ir precizēts, otrkārt, ka HS 15. nodaļas 3. skaidrojums nav piemērojams denaturētiem tauku vai eļļu maisījumiem vai izstrādājumiem.
- 39 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka, lai tādu augu eļļu maisījumu, kāds ir aplūkots pamatlietā, kvalificētu kā “nepārtikas” un to klasificētu KN apakšpozīcijā 1518 00 31, nav nepieciešams, lai tas mērķtiecīgi tā ražošanas procesa gaitā būtu neatgriezeniski padarīts nepiemērots lietošanai pārtikā. Pietiek, ka tas ir nepārtikas maisījums, ņemot vērā tā objektīvās īpašības un pazīmes, kā arī tā paredzēto lietojumu.
- 40 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka spriedums *Evroetil* (C-503/10, EU:C:2011:872), uz ko ir atsaukusies iesniedzējtiesa, nevar grozīt šo secinājumu. Proti, lieta, kurā tika taisīts minētais spriedums, attiecās uz jēdzienu “denaturēšana”, nevis uz pārtikas un nepārtikas maisījumu nošķiršanu. Šajā lietā Tiesa secināja, ka produktam, kas nav ticis denaturēts, izmantojot vienu no piemērojamajām tiesību normā paredzētajiem procesiem, nevar piemērot šajā lietā aplūkoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, lai gan šajā produktā ir ietvertas vielas, kuras to padara nepiemērotu lietošanai cilvēku uzturā (šajā ziņā skat. spriedumu *Evroetil*, C-503/10, EU:C:2011:872, 66. punkts). Savukārt izskatāmajā gadījumā KN apakšpozīcijas 1518 00 31 formulējums attiecas ne tikai uz augu eļļu maisījumiem, kas ir denaturēti, izmantojot atsevišķas metodes, bet vispārīgi uz nepārtikas augu eļļu maisījumiem.
- 41 Turpinājumā, runājot par nošķiršanu starp pārtikas augu eļļu maisījumu, ko var klasificēt KN apakšpozīcijā 1517 90 91, un nepārtikas augu eļļu maisījumu, uz kuru attiecas KN apakšpozīcija 1518 00 31, ir jāatgādina, kā tas ir norādīts šī sprieduma 37. punktā, ka šī nošķiršana ir balstīta uz minētā maisījuma paredzēto lietojumu – attiecīgi kā pārtikas vai kā nepārtikas produktu.
- 42 Lai noskaidrotu, vai šādu maisījumu ir paredzēts izmantot kā pārtikas vai kā nepārtikas produktu, ir jāņem vērā visi atbilstošie elementi, kas attiecas uz tam raksturīgajām objektīvajām īpašībām un pazīmēm. Importētājam importa brīdī ir jāsniedz pierādījumi par paredzēto lietojumu, kas saistībā ar attiecīgo produktu ir minēts deklarācijā, kuru tas iesniedz kompetentajām muitas iestādēm (pēc analogijas skat. spriedumu *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, 51. punkts).
- 43 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tas, ka ražošanas procesa īpatnību dēļ nevar tikt izslēgta cilvēka veselībai kaitīgu vielu klātbūtne augu eļļu maisījumā, ir atbilstošs apstāklis, kas var pamatot šāda maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu, ņemot vērā tā objektīvās īpašības un pazīmes, un tādējādi tā klasifikāciju KN pozīcijā 1518, it īpaši, ja tajā ietilpst neapstrādātas augu eļļas, apakšpozīcijā 1518 00 31.

- 44 Runājot par pierādījumiem, kas attiecas uz tāda augu eļļu maisījuma, kāds ir aplūkots pamatlietā, objektīvajām īpašībām un pazīmēm, ir jānorāda, ka preces ražotāja rakstveida informācija saskaņā ar Muitas kodeksa 68. panta a) punktu ir elements, kas ir jāņem vērā, lai pārbaudītu deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā un lai attiecīgo precī klasificētu atbilstošajā KN pozīcijā.
- 45 Iesniedzējtiesa tomēr šaubās par to, kā ražotāja sniegtā informācija, kura attiecas uz tādu augu eļļu maisījumu kā pamatlietā aplūkotais, var tikt saskaņota ar paraugu, kas ir ņemti no minētā maisījuma un ko ir analizējušas muitas iestādes, pārbaudes rezultātiem, kuros nav atklāta cilvēka veselībai kaitīgu vielu klātbūtne.
- 46 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 68. panta a) punktu, lai pārbaudītu muitas iestāžu pieņemtās deklarācijas, muitas iestādes var pārbaudīt attiecīgās preces, papildus ņemot paraugus, lai tos analizētu vai padziļināti pārbaudītu. Saskaņā ar Muitas kodeksa 71. panta 1. punktu deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot tās muitas procedūras noteikumus, kurā attiecīgās preces ir nodotas, un tādējādi minētās preces klasificējot KN.
- 47 No šīm tiesību normām izriet, ka gadījumā, ja prece, uz kuru attiecas deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā, tajā ir norādīta kā nepārtikas augu eļļu maisījums, bet to paraugu pārbaude, ko kompetentās muitas iestādes ir ņēmušas no minētā maisījuma, nav uzrādījusi nekādu cilvēka veselībai kaitīgu vielu klātbūtni, šīm iestādēm ir tiesības šo precī klasificēt KN pozīcijā, kura attiecas uz pārtikas augu eļļu maisījumiem, piemēram, šajā gadījumā KN pozīcijā 1517, ja nepastāv citi elementi, kas pierāda, ka attiecīgā prece tās rakstura un objektīvo īpašību dēļ nav paredzēta lietošanai pārtikā.
- 48 Tieši tāda informācija kā tā, kuru ir sniedzis pamatlietā aplūkotā augu eļļu maisījuma ražotājs un saskaņā ar kuru šāda maisījuma ražošanas procesa dēļ nevar tikt izslēgta cilvēka veselībai kaitīgu vielu klātbūtne tajā, ir elements, kas var pierādīt, ka attiecīgo maisījumu nevar kvalificēt kā “pārtikas” maisījumu. Šo informāciju automātiski neatspēko paraugu analīzes rezultāti vien, kuros nav atklāta nekaitīgu vielu klātbūtne, ciktāl šāda klātbūtne attiecīgajā augu eļļu maisījumā ir nevis skaidri zināma, bet tikai iespējama.
- 49 Protams, tādi augu eļļu maisījuma paraugu analīzes rezultāti, kādus pamatlietā ir ieguvis VID, var radīt šaubas par to, vai ražotāja sniegtā un deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā ietvertā informācija, kas attiecas uz iespējamu cilvēka veselībai kaitīgu vielu klātbūtni attiecīgajā maisījumā, ir pareiza un ticama. Šādā gadījumā muitas iestādes saskaņā ar Muitas kodeksa 68. panta a) punktu var veikt papildu izpēti un pieprasīt deklarācijas iesniedzējam tām sniegt citus dokumentārus pierādījumus, lai apstiprinātu vai atspēkotu ražotāja informācijas un šajā deklarācijā sniegtās informācijas pareizību un tādējādi novērstu jebkādus iespējamus krāpšanas mēģinājumus.
- 50 Tomēr, ja nav šādu elementu un šādu papildu pierādījumu, kas var atspēkot tāda augu eļļu maisījuma kā pamatlietā aplūkotais ražotāja sniegtās informācijas, kas ir ietverta deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā, pareizību, muitas iestāde nevar pamatoties tikai uz to, ka paraugos, kuri ir ņemti no šāda augu eļļu maisījuma un kurus tā ir analizējusi, nav kaitīgu vielu, lai šo maisījumu klasificētu kādā KN pozīcijā, piemēram, šajā gadījumā pozīcijā 1517, kurā ietilpst pārtikas produkti.
- 51 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka pamatlietā pastāvētu apstākļi, kas varētu atspēkot tās informācijas patiesumu, kura attiecas uz prasītāja pamatlietā importētā augu eļļu maisījuma ražošanas procesu. Turklāt, kā tas ir norādīts šī sprieduma 21. punktā, iesniedzējtiesa norāda, ka nav nekādu pierādījumu par attiecīgās preces ražotāja vai prasītāja pamatlietā krāpniecisku rīcību. Katrā ziņā iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai šādi elementi pastāv.

- 52 Visbeidzot, runājot par to, vai tādas preces, kāda ir aplūkota pamatlietā, tarifu klasifikācijas nolūkā, iespējams, ir nozīme atzinumam, ko ir sniegusi valsts iestāde, kuras kompetencē ir piemērot tiesību aktus pārtikas jomā, tostarp Regulu Nr. 178/2002, uz ko ir norādījusi iesniedzējtiesa, ir jāuzsver, ka preču tarifu klasifikācija to atmuitošanas dienā ir jāveic valsts muitas iestādēm, kuras šajā ziņā piemēro KN un Muitas kodeksa noteikumus.
- 53 Runājot par Regulu Nr. 178/2002, tās mērķis, kā izriet no tās 1. panta 1. punkta, saistībā ar pārtiku ir nodrošināt augstu cilvēku veselības un patērētāju interešu aizsardzības līmeni un tādējādi tai ir atšķirīgs mērķis.
- 54 Turklāt, aplūkojot vienlaikus Regulas Nr. 178/2002 2. panta 1. punktu un 14. panta 1. un 2. punktu, ir jāsecina, ka jēdziens “pārtika” šīs regulas izpratnē var ietvert arī veselībai kaitīgus vai lietošanai cilvēku uzturā nepiemērotus produktus, kuru laišana tirgū ir aizliegta.
- 55 No tā izriet, ka dalībvalsts iestādes, kuras kompetencē ir piemērot tiesību aktus pārtikas jomā, atzinums, saskaņā ar kuru tāds augu eļļu maisījums kā pamatlietā aplūkotais nav piemērots lietošanai cilvēku uzturā, pats par sevi nevar būt noteicošs, lai pamatotu minētā maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu un tādējādi tā klasifikāciju KN pozīcijā 1518.
- 56 Tas vien, ka šāds maisījums ir kvalificēts kā “pārtikas” maisījums KN piemērošanas un atbilstošo muitas nodevu iekasēšanas nolūkā, automātiski nenozīmē tā laišanu tirgū kā lietošanai cilvēku uzturā paredzētu produktu. Kā tas jau tika norādīts iepriekš, Regulas Nr. 178/2002 14. pants aizliedz laist tirgū bīstamu “pārtiku”, proti, tādu, kas ir kaitīga veselībai vai nepiemērota lietošanai cilvēku uzturā. Atliek secināt, ka pārtikas jomā kompetentās valsts iestādes atzinums, saskaņā ar kuru tāds augu eļļu maisījums kā pamatlietā aplūkotais nav piemērots lietošanai cilvēku uzturā, ir viens no elementiem, kas kompetentajai valsts iestādei vai tiesai ir jāņem vērā, lai minēto maisījumu klasificētu atbilstošā KN pozīcijā (pēc analogijas skat. spriedumu *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, 53. punkts).
- 57 Ņemot vērā visus iepriekš paustos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka KN ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noskaidrotu, vai tāds augu eļļu maisījums kā pamatlietā aplūkotais ir klasificējams KN apakšpozīcijā 1517 90 91 kā pārtikas augu eļļu maisījums vai KN apakšpozīcijā 1518 00 31 kā nepārtikas augu eļļu maisījums, ir jāņem vērā visi atbilstošie šīs lietas apstākļi, ciktāl tie attiecas uz šim produktam raksturīgajām objektīvajām īpašībām un pazīmēm. Kā viens no atbilstošajiem elementiem, kas var pamatot šāda maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu, ir jānovērtē informācija, ko šī maisījuma ražotājs ir sniedzis muitas deklarācijā, saskaņā ar kuru tā ražošanas procesa īpatnību dēļ minētajā maisījumā nevar tikt izslēgta kaitīgu vielu klātbūtne. Šajā ziņā ar to vien, ka no šāda augu eļļu maisījuma ņemto paraugu analizē nav atklājušies nekādu kaitīgu vielu klātbūtne tajā, nepietiek, lai atspēkotu attiecīgā maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu. Šādas sekas nozīmē, ka pastāv citi atbilstoši pierādījumi, kas var atspēkot tās informācijas pareizību, kura attiecas uz konkrētā maisījuma ražošanas procesu, kuru ir sniedzis tā ražotājs un kura ir ietverta šajā deklarācijā saskaņā ar Muitas kodeksa 62., 68. un 71. panta noteikumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 58 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijā, kas izriet no Komisijas 2011. gada 27. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1006/2011, ir

interpretējama tādējādi, ka, lai noskaidrotu, vai tāds augu eļļu maisījums kā pamatlietā aplūkots ir klasificējams tās apakšpozīcijā 1517 90 91 kā pārtikas augu eļļu maisījums vai minētās nomenklatūras apakšpozīcijā 1518 00 31 kā nepārtikas augu eļļu maisījums, ir jāņem vērā visi atbilstošie šīs lietas apstākļi, ciktāl tie attiecas uz šim produktam raksturīgajām objektīvajām īpašībām un pazīmēm. Kā viens no atbilstošajiem elementiem, kas var pamatot šāda maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu, ir jānovērtē informācija, ko šī maisījuma ražotājs ir sniedzis muitas deklarācijā, saskaņā ar kuru tā ražošanas procesa īpatnību dēļ minētajā maisījumā nevar tikt izslēgta kaitīgu vielu klātbūtne. Šajā ziņā ar to vien, ka no šāda augu eļļu maisījuma ņemto paraugu analizē nav atklājusies nekādu kaitīgu vielu klātbūtne tajā, nepietiek, lai atspēkotu attiecīgā maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu. Šādas sekas nozīmē, ka pastāv citi atbilstoši pierādījumi, kas var atspēkot tās informācijas pareizību, kura attiecas uz konkrētā maisījuma ražošanas procesu, kuru ir sniedzis tā ražotājs un kura ir ietverta šajā deklarācijā saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 62., 68. un 71. panta noteikumiem.

[Paraksti]